

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15739/2024
26.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ, обе из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из ..., ради издржавања малолетног детета, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 31/24 од 07.03.2024. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 31/24 од 07.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П2 259/23 од 21.11.2023. године, обавезан је тужени да у издржавању малолетне тужиље доприноси са 27% од редовних месечених примања која остварује код „ГГ“ д.о.о. Обреновац, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 03.05.2023. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски разлози, сваког првог до 15-ог у месецу за тај месец, и то на руке законске заступнице малолетног детета – мајке ББ, с тим што је доспеле рате дужан платити одједном. Ставом другим изреке, од досуђеног, а до траженог да се тужени обавезе да у издржавању малолетне тужиље доприноси са 35%, тужбени захтев је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 31/24 од 07.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битних повреда одредаба парничног поступка, како то произилази из навода његове ревизије.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која није разлог за изјављивање ревизије сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетна тужилца рођена је ...2021. године, током трајања везе њених родитеља - мајке ББ и оца ВВ, овде туженог. Правноснажном пресудом донетом током трајања овог поступка П2 122/23 од 05.07.2023. године, малолетна тужилца поверена је на самостално вршење родитељског права мајци ББ, са којом живи од рођења, и уређен је модел одржавања личних односа малолетног детета са туженим.

Тужилца мајка запослена је у трговинском ланцу „ДД“, где остварује зараду од 60.000,00 динара на месечном нивоу. Станују у стану за који месечно издваја за закупнину са свим комуналијама 250 евра. За малолетну тужилцу за храну, пелене и средства за хигијену, као и приватни вртић који похађа потребно је на месечном нивоу издвојити око 20.000,00 динара. Поред тога, на месечном нивоу за гардеробу је потребно издвојити 7.000,00 динара. С обзиром на све наведено, укупне потребе малолетне тужилце износе 33.000,00 динара.

Тужени је запослен у „ГГ“ d.o.o. Обреновац где остварује зараду од око 85.000,00 динара. Живи у домаћинству својих родитеља у ..., са мајком која је запослена и остварује зараду, док је отац пензионер. Месечно тужени за храну издваја око 15.000,00 динара, за хигијену и телефон по 3.000,00 динара, за угаљ 6.000,00 динара, 7.000,00 динара месечно за гардеробу, и издваја од зараде по 12.000,00 динара да би могао да иде сваке друге године на море. Такође, за излазак у град месечно издваја укупно 6.000,00 динара (с обзиром да излази четири пута месечно, а да за сваки излазак утроши по 1.500,00 динара).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а водећи рачуна и о минималној суми издржавања која је у време доношења првостепене пресуде износила око 43.000,00 динара, нижестепени судови су закључили да је тужени у могућности да доприноси издржавању малолетне тужилце са 27% од зараде коју прима код свог послодавца без пореза и доприноса, што износи око 22.950,00 динара, и то од подношења тужбе, све ово применом одредби чланова 6, 73, 154. и 160. Породичног закона.

С обзиром на утврђено чињенично стање, правилном применом критеријума одређивања издржавања прописаних одредбом члана 160. Породичног закона, Врховни суд налази да су нижестепени судови правилно одредили допринос туженог у издржавању малолетне тужилце.

Ревизијом тужени без основа оспорава примену одредбе члана 160. став 2. Породичног закона, која регулише критеријум одређивања издржавања који се односи на потребе повериоца издржавања а које су у конкретном случају утврђене у износу 33.000,00 динара, код чињенице да је такође утврђено (из исказа законске заступнице малолетне тужиле), да је на месечном нивоу потребно издвојити за издржавање малолетне тужиле 20.000,00 динара. Према наведеној одредби Породичног закона, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања. У обрачун укупних потреба малолетне тужиле, улази износ од 20.000,00 динара потребан за подмирење потреба малолетне тужиле које се односе на храну, хигијену, пелене и вртић, али и износ од 7.000,00 динара утврђен као потреба малолетне тужиле на месечном нивоу за гардеробу (за којом малолетна деца имају већу потребу од одраслих с обзиром на честе промене величине одеће и обуће због брзог раста, посебно у тужилином узрасту), те трошкови становања који за малолетну тужилу износе 125 евра на месечном нивоу (половина од укупног износа за ове потребе за малолетну тужилу и њену мајку). Оспоравање трошкова малолетне тужиле по основу становања чињеницом да би законска заступница малолетне тужиле свакако имала овај трошак, нема никаквог основа с обзиром на чињеницу да стан користе обе за становање, а да се не може претпостављати, у ситуацији када мајка врши родитељско право над малолетном тужилом и има тај трошак, шта би било у ситуацији када не би вршила родитељско право, да ли би уопште имала овај трошак, и колики би он био, јер такво предвиђање није од значаја на процену доприноса у издржавању.

Осим што су правилно процењене тужилине потребе, правилном применом одредбе члана 160. став 3. Породичног закона процењене су и могућности туженог с обзиром на зараду туженог и по том основу његове веће могућности у односу на тужилину мајку као другог родитеља која такође мора да доприноси издржавању малолетне тужиле. И без његовог додатног радног ангажовања, тужени је у могућности да од месечне зараде доприноси издржавању малолетне тужиле утврђеним процентом. При том, обавеза издржавања малолетне деце лежи на родитељима који су дужни да и по цену ускраћивања сопствених задовољстава обезбеде задовољење потреба малолетног детета, као и да према одредби члана 162 став 3 Породичног закона родитељ малолетном детету мора обезбедити ниво животног стандарда какав ужива и он као дужник издржавања. Такође, наводи ревизије којима се указује на његов скроман начин живота (који као млад човек, троши за четири месечна изласка укупно 6.000,00 динара), не воде закључку о погрешној примени критеријума одређивања издржавања. Уколико живот туженог који има потребу да излази повремено, јесте скроман с обзиром на чињеницу колико потроши кад изађе у град, и потребе малолетне тужиле би се такође могле квалификовати као скромне, јер оне не обухватају ни трошкове летовања, као ни зимовања (мада тужени потребу за одмором себи повремено задовољи), нити било које трошкове који превазилазе потребе које су на нивоу базичних.

Обавезивање туженог да доприноси издржавању малолетне тужиле почев од тужбе, образложио је довољним и ваљаним разлозима другостепени суд које прихвата и Врховни суд, због чега их посебно не образлаже у смислу члана 414. став 2. ЗПП, док се осталим ревизијским наводима туженог, посредно и непосредно, оспорава чињенично стање које по његовом мишљењу није правилно или потпуно утврђено у спроведеном

поступку. Међутим, наводи ревизије везани за утврђено чињенично стање нису дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору о издржавању.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић